

SZÁSZVÁROS ÉS VIDÉKE

TÁRSADALMI, SZÉPIRODALMI ÉS KÖZGAZDASÁGI HETILAP.

Előfizetési árak:
 Egész évre — — — 20 kor. | Negyed évre — — — 5 kor.
 Fél évre — — — 10 „ | Egyes szám ára — — 40 fill.
 Nyilttér soronként 3 kor.

Laptulajdonos és felelős szerkesztő: Ifj. Szántó Károly.
 Kiadóhivatal: Szászvárosi Könyvnyomda R.-t.
 Megjelenik minden vasárnap.

A lap szellemi részét illető közlemények a szerkesztőséghez a pénzküldemények és hirdetések a kiadóhivatalhoz küldendők. Kéziratok nem adatnak vissza. Hirdetések árszabály szerint, többszöri hirdetésnél árkedvezmény.

Előfizetési felhívás.

Folyó év július hó 1-ével új előfizetést nyitottunk lapunkra. A szerény anyagi körülmények az előállításnak a háboru okozta drágasága dacára is igyekeztünk lapunkat fentartani s a vidéki sajtóra általánosságban is reánehézülő akadályokkal megküzdve, a köznek szolgálatába állani. Erőnkhez mérten igyekeztünk megállni helyünket s ebben t. előfizetőink támogatása nagyban segítségünkre volt.

A valódi értelemben vett szabadság, testvériség, egyenlőség diadalra jutásával a szocializmus és demokratizmus egyik vívmánya lett a szabadsajtó, melyre e nehéz időkben fontos kötelességek, feladatok várnak.

Mindezeknek teljesítéséhez tisztelettel kérjük a közönség támogatását, hiszen e nélkül nem lennénk képesek lapunkat megjelentetni.

A vidéki hetilapok s így a hunyadmegyeiek is, az óriási mértékben emelkedett munkabérek és anyagárakra való tekintettel a lapok előfizetési árát 1919. január hó 1-ével kezdődőleg felemelték.

Ugyiszintén a hirdetési árak is mérsékelten magasabbak lettek.

Tisztelettel kérjük tehát lapunk t. előfizetőit, olvasóit, hogy ezt az ár-emelkedést a mai tényleges viszonyoknak megfelelő kényszerintézkedésnek vegyék, mert őszintén bevalljuk, hogy az utóbbi időkben a fennállott árak mellett csak ráfizetéssel tudtuk lapunkat megjelentetni, remélve, hogy az előállítás eszközei olcsóbbak lesznek, ami — sajnos — nem történt meg.

Közönségünknek hálás köszönetet mondunk az eddigi szives támogatásért s amidőn reméljük, hogy ez a jóindulatu támogatás jövőben, az újjáalakulás nagy és nehéz munkájában sem fog elmaradni, ígérjük, hogy hiven és igazságosan fogjuk a köz s így közös mindnyájunk érdekeit szolgálni, megvédeni.

Előfizetési árak: egész évre 20 K
 félévre 10 „
 negyedévre 5 „

Tisztelettel:

A „SZÁSZVÁROS ÉS VIDÉKE“
 kiadóhivatala.

A németek aláírták a békeszerződést.

Bukarest, július 2.

A „Dimineata“ jelenti Lyonból: A „Temps“ a béke aláírásának eseményéről a következő tudósítást közli:

1919. június 28-án szombaton délután 3 órakor a versaillesi palota tükörtermében aláírták a békét.

A német kiküldött meghatalmazott miniszterek: Hermenn, Müller és Bell péntekről szombatra virradó éjszaka érkeztek meg. Szombaton reggel igazolták a meghatalmazottakat.

Mivel nem lehetett szó az egész békeszerződés szövegének felolvasásáról, mert terjedelme nagyobb négyszáz oldalnál, Clemenceau a konferencia nevében a német delegátusoknak igazoló levelet nyújtott át, mely szerint az előttük aláírás végett fekvő szöveg ugyanaz és azzal mindenben megegyezik, melyet korábban átnyújtottak.

Foch marsal a francia delegátusok között foglalt helyet. A meghívottak közül részt vettek: a két kamara elnökségének tagjai, a négy volt kormányelnök, kik a háboru alatt kormányoztak: Viviani, Briand, Ribot és Painlevé. Jelen volt Millebrand elszász-lotharingiai főbiztos, a francia tanácselnök jobbján.

Délután 3 óra 10 perckor ünnepélyes csend

A SZÁSZVÁROS ÉS VIDÉKE TÁRCÁJA.

A vadállat.

Írta: Tömörkény István.

Nemrég benne volt az ujságokban a humoros történet a jágerről, meg a pocokról. Egy jágeros ember idegen vadászterületen jágerkodott s azon lőtt foglyot, ha akadt, ha pedig fogoly nem akadt, akkor pockot lőtt. Panasz folytán az ügy a szolgabíróóság elé került. A főbíró bírságot huzott a jágerre a pocokvadászattért is. Az ügy fölkerült a belügyek miniszteriumába, ahol szintén sok jágeros ur lehet, akik megbotránkoztak az idegen területen való kalandozás fölött s a foglyokért a bírságot még jobban ráhúzták a jágerre, ellenben a pocokvadászattal terhe és következményei alól fölmentették, kimondván, hogy a pocok nem tartozhat a „vad“ fogalma alá.

Hát, hiszen, ami azt illeti, van benne valami. Csakugyan nem olyan vad, mint a vadkacsa vagy a nyul, de azért a nyulnál már mégis csak vadabb állat a pocok. Nem az a városi pocok, amelyik öreg házaknak rendetlenül tartott dohos pincéiben él. Mert ez fél, bujva kerüli az embereket, éjszaka oson lopva élelem után s amellyel a macska is megbirkózik. Hanem a külső pocok, amely a mezőkön él s onnan a faluszéli házakba betelepül, az bizony csak vadállat, kegyetlen és félelmetes ellenség.

Erre tanu például ez a kis életkép, amely mostanában került elő itt a járásbíróaságnál,

bizonyosságul afelől, hogy micsoda bajai is vannak a célszerű faluszéli szegény embernek.

Egy asszony a vádlott, az ura volna a vádló. A vád: gondatlanságból történt tüzvész okozás. Kigyulladt a házuk oldala s ha idején észre nem veszik, a többi ház is kigyulhatott volna, mert a dolog Tápén történt, ahol régmódisan, nagyon közel építik egymáshoz a házakat.

Voltaképen az ember nem is vádló, nem is panaszos, mert tisztességes magyar ember csak nem hurcoltatja a hitese feleségét a törvény elé, hanem a csendőr, aki az esetről a jelentést csinálta, úgy gondolkozott, hogy ha nincsen panaszos: nincs bíró, ennél fogva be-leirta a hivatalos papirosba a magyart panaszos gyanánt.

A magyar azonban — olyan ötvenes forma, hosszú, vékony ember — tiltakozik az ellen, hogy ő a felesége iránt panasszal volna. Azért jött csak be, mert kivitték neki a pöcsöt, meg be is akarta kísérni az asszonyt, hogy el ne tévedjen a törvényházban, mert ők ilyen helyen még soha ez világi életükben nem jártak.

— Nem vagyunk mink olyasfélék — kotytyan bele az ember szavaiba az asszony, de amugy rettentő félelem látszik a szemeiben, nem tudja, hogy mi lesz most már vele ezen az idegen helyen: akasztják-e az urak, vagy pedig, hogy hogyan? Szintén olyan ötvenesforma, alacsony, törődött. Ez volna a vádlott, a tüzvészokozó.

Kérdezi tőle a bíró, hogy hova való?

— Hova? Hát Tápéra, — mondja csodál-

kozva az asszony, miután egyáltalán hogyan is lehetne valaki máshová való, mint oda. Mikor még a nőta is azt mondja: Szöged hírs város, de Tápéval határos, ott lakik a babám, kivel lőszök páros. Nohát.

Most azt kérdezi a bíró, hogy hol született? Az előbb még félő asszony erre kifakad: — Hát hol születtem volna? Hát Tápén születtem!

— Nono, — mondja a bíró. — Lehet máshol is születni.

Az asszony nézi a bírót. Hogy miket beszél. Istenem, hát lehetséges volna az, hogy egy tápéi ember ne Tápén szülessen? Nem, az nem lehet. Ez megint csak aféle uri kitálalás. Dehát az ilyen helyen legjobb az urakra ráhagyni mindent, mert régi igazság, hogy ne szólj szám, nem fáj fejem.

No, de apránként, miután semmi sem tarthat örökké (ezt mondta a komáromi fazekas is az új kályhára, amelyik másnap összedőlt), csak szálában mennek a dolgok. Az asszony megfélelget a kérdésekre. Arra a kérdésre, hogy van-e vagyona, azt mondja, hogy van az a kis rossz, amely miatt most hurcoltatnak. Azután jön a másik kérdés:

— Van-e gyermeke?

— Van.

— Hány?

— Egy.

— Nem három?

— Három? — kérdezi az asszony. — Hát már én csak jobban tudom, hogy hányat szültem?

közepette jött be a tükörterembe az öt német meghatalmazott, a külügyminiszter vezetésével.

Az előre kijelölt székeken foglaltak helyet a meghatalmazott miniszterek kisebb asztala mellett, a japán delegáció közelében.

Három óra 15 perckor Clemenceau felemelkedett és ezeket mondta:

— Az ülést megnyitom. Rövid előkészítő beszédben ismertette a mai ülés tárgyát, melynek rövid kivonata így hangzik:

— A német kormány és az egyesült kormányok között a megegyezés és béke bekövetkezett. Az a békeszöveg, melyet most aláírnak, teljes szövegében szószerint megegyezik azzal, amit annak idején átadtunk. Az aláírásokat kicseréljük és ezzel megpecsételjük azon vállalt kötelezettségeinket, melyek benne foglaltatnak s teljes egészében igazságosan végre is hajtjuk. Ezennel van szerencsém tisztelettel felkérni a német kormány küldötteit az aláírás megkezdésére.

Az öt német meghatalmazott ezután sorban aláírta a békét. Háromnegyed négy órára az aláírások bevégeződtek. Ebben a pillanatban hangzott el az első ágyulövés, amit százegy követett.

Clemenceau ismét felállott és ezeket mondta:

— A békétárgyalás föltételeinek aláírása megtörtént s a béke a német szövetséges és egyesült hatalmak között megkezdődött.

— A gyűlést ezzel bezárom.

Miért nem viselhetik az erdélyi katonák a román nemzetiszínű jelvényt?

Bukarest. A „Romanimea“ június 28-iki száma közli, hogy a román hadügyminiszter rendeletet adott ki, melyben az erdélyi katonáknak megtiltja a román trikolor viselését a vállon és a nyakon. Ezt a rendeletet azzal indokolja, hogy az erdélyi hadsereg egyenruházatát a királyságbeli hadseregével minden tekintetben azonossá akarják tenni.

Kiutasítják Romániából az idegeneket.

Bukarest, július 2.

Az „Izbanda“ jelenti: Csütörtökön sok német és osztrák alattvaló hagyta el az országot, akiket a kormány kiutasított. Mindannyian 1914. után telepedtek meg Romániában.

Az ezüst korona egyenértékű a lírával.

Laibach. A „Kaerutner Tageblatt“ jelentése szerint az olaszok Willachban két áruházat rendeztek be, amelyekben fizetésül kizárólag olasz pénzt vagy osztrák ezüst koronát fogadnak el. Az ezüst koronát egyenértékűnek veszik a lírával. A lap megjegyzi, csodálatos, hogy egyszerre mennyi ezüst pénz került elő.

NAPI HIREK.

— **Olvasóinkhoz!** Julius elsejével megindult a pénzeslevelek és postautalványok forgalma, kérjük ezuton is tisztelt olvasóközönségünket, hogy ujtítsák meg lejárt előfizetésüket, nehogy lapunk további küldése fennakadást szenvedjen.

— **Kinevezés.** A pénzügyminiszter egyelőre számvevőszéki tanácsosi címmel kinevezte Mallász Józsefet a VIII. fizetési osztály I. fokozatába és szolgálatát véget beosztotta a vallás- és közoktatásügyi miniszterhez, aki őt a dévai muzeumhoz igazgatónak nevezte ki.

— **Elbocsátott vasutasok július-aug. havi fizetése.** Értesülésünk szerint mindazon vasutasok, akik felmondási okmányukat csak május hóban kapták kézhez, illetményeiket f. évi augusztus 31-ig meg fogják kapni. Aug. 31-ike után ezek a tisztviselők már nyugdíjat fognak kapni.

— **Román semmitőszék Erdélyben.** Bukarestből jelentik, hogy a román igazságügyi kormány elhatározta, hogy Erdélyben és Bukovinában speciális semmitőszéket fog felállítani, melynek feladata lesz, hogy a még függő peres ügyeket elintézzze és az osztrák és magyar törvénykönyvek szellemét közelebb hozza a román törvényekhez.

— **A dévai főreáliskolai tanárok eskütétele.** Nemrégén felszólítást kapott a nagy-szebeni román kormányzótanács közoktatási ügyosztályától a dévai főreáliskola tanártestülete, hogy az esküt 8 napon belül tegye le. A felszólításnak eredményeképpen a tanártestület nyolc tagja m. hó 21-én letette az esküt Ferdinánd román királyra és a román állam törvényeire, míg a tanártestület fennmaradó öt tagja az eskü letételét megtagadta.

— **A második kiadású 20 koronásokat,** valamint a 10.000 koronásokat is a nagy-szebeni román kormányzótanács legújabb rendelete szerint le kell bélyegeztetni. A bélyegzés határideje szintén 1919. július 10. E rendelet az ilyen pénzekkel rendelkező tulajdonosok között érthető örömet keltett.

— **Nagybirtokosok ankétja.** Marosvásárhelyről jelentik: A földbirtok-reform tervezet ügyében megtartották az erdélyi gazdák ankétját, melyen azonban csak a nagybirtokosok voltak jelen. Az egész napon át tartó vita merőben elméleti természetű volt, miután a hozzászólások mind a végleges béke megkötése utánra kívánták a reform megvalósítását kitolni. Apáthy Árpád dr., Bély László gr., Teleky Artur gr., Tokaji László, Brém Lőrinc, Krüger Aladár dr., Ravasz László dr., Fejér Gerő és többek hozzászólása után az elnöklő Bontescu Viktor földmívelésügyi resztorffőnök megígérte, hogy a tervezeten a felszólalások értelmében módosítani fognak.

— **Nagyszabású sportünnepély Aradon.** Az összes aradi sportegyesületek e hó 6-án vasárnap nagyszabású sportünnepélyt rendeznek az aradi újságírók egyesülete javára.

— Hát hányat?

— Hát háromat.

— No hát akkor?

Ez már megint uri kitalálás. Nem tudnak magyarul ezek a városi népek. Az asszony magyarázni kezdi, hogy hát a család: az öt. A kis család: az három. De abból csak egy a gyerek, mert a másik kettő lány.

A nacionálé ezzel most már a teljes egészében fölvetetett. Rá lehet térni a dolgok meritumára.

— Hát maga vádolva van, asszony, hogy tűzvészt okozott. Kigyulladt a ház fala a maga gondatlanságából. Ha idején észre nem veszik, még a többi szegény ember kis háza is. Szerencse, hogy ez a baj nem történt meg. De azért maga mégis felelős, hogy miért kísérti az Istent.

Sóhajt az asszony:

— Tudom, hogy én tartozok fefelettel, mert maguknak az állatok fölött nincs hatalmuk. Ha a kutya harap, az embert büntetik. De hát a kutya a gazdájáé, hát feleljen érte. De én hogy feleljek a pocokért? Nem az enyim volt, hanem inkább ű tört rá arra a kis rongyos házra.

— Miféle pocokról beszél? — kérdezi a biró.

— Arrul, — magyarázza az asszony — aki ránk tört a házba. Nem én csináltam a tüzet, hanem a pocok.

— Hát ez már megint hogy történhetett?

— Hát az pedig így van a pocokkal, ha valakire rátör. Nem volt abban a rongyos kis házba pocok azelőtt sohasem. Azután egyszer csak előjött, odatette a lakását a házfal alá.

De azt hiába kergettük, nem ment el. Előbb egymagában volt csak. Azután jött másik is. Azután családostul lettek. Ugy cincogtak, hogy nem lehetett tőlük aludni.

— Hogy nem kergették el? — szól a biró.

— Lehet is azt! — feleli az asszony.

Nem megy az el onnan, ahova egyszer levackolt. Aztán bejárt a szobába. Pusztított. Semmit sem lehetett az asztalon, vagy a padon hagyni. Csak ami a falra volt akasztva zacskóban, ahhoz nem fért föl. Hát még olyant is tett, hogy — mert úgy kell mondani mindent, ahogy van, szegények vagyunk mink, petróleumlámpára nem telik, csak mécsessel világítunk, hát kérem szépen, kiette a mécsesből a belet. De nemcsak ennivalót lopott, hanem mindent. Elvitte az asztalról a kanalat.

— A kanalat? — csodálkozik a biró. — Hát az minek neki?

— Nem tudhatom. Fakanál volt, hát volt egy kis zsir beleszivódva, talán azt ette ki belőle. De elrág az mindent. A ház falát is úgy rágtá ki.

— Téglafal, vagy vályog?

Legyint egyet az asszony a kezével a levegőbe:

— Jaj, dehogy kérem. Csak olyan paticsfal. Az. Patics.

Patics... A kezdetleges házfal nagyon régi formája, az ősi primitív ember találta ki, mikor a kis családjának először hájlékot építeni próbálkozott. Ha a régész ásója, különösen a vízszéleken lemegy a földbe, ott megtalálja egykori lakásokban a nyomait, vastag sárta-

paszok alakjában, amiknek a cifraságain meglátszik, hogy valamikor valami tíz-tizenöt száz év előtt, faágakból meg vesszőből fonott sövényre voltak ragasztva. Itt-ott megmaradt az ember fészekerésének ez a fajtája. Leverik a karókat a földbe, azután körülfontják sövényre. A sövényt meg kívül-belül beragasztják sárral. Kész a fal. Ha a víz megárad s kilegel a partra, lemossa róla a sárat, de a sövény megmarad a földbe verő karókon. Mikor a víz megszáll és visszahúzódik a medrébe, visszaragasztják rá a sárat, mivelhogy van belőle hála Istennek ugyanis elég s akkor megint készen van a fal, mert a nap segít a sárat a sövényre rászáritani. Kis rongyos ház — mondta róla az asszony. Jó az azonban, ha más nincsen, csak ne költözött volna alá a pocok.

— De hát — panasolja az elszomorodott nő, — megkövetkezett. Betörttem én a lukat, nem is egyszer, de csak kiturta. Ugy, ugy...

Elhallgat kissé, forgatván elméjében, hogy miként mondja el sorjában a dolgokat. Aztán folytatja nagy sóhajtással:

— Hát kérem, volt nálunk üveg. Hasadt pohár, csorba flaskó, miegyéb. Összetörtem porrá a mozsárban, a port beszórtam a lukba, hogy hagy enne az étkes vadállat. Megette-e, nem-e, nem tudom. De nem ártott meg neki. Utóbb aztán beleuntam ezekben a próbákba. Hagy töltse kedvét, hiszen ugyanis hiába minden.

Azt kérdezi a biró:

— Hát az ura nem tudott valamit próbálni vele?

— A dévai tanítóképző-intézeti képesítő-vizsgálatok eredménye. M. hó 13 és 14-én tartották meg Bottyán József reálisk. tanár elnökle mellett a dévai tanítóképző-intézetben a befejező képesítő-vizsgálatokat. Vizsgálatokra állott 13 növendék. Ketten, Avéd Zoltán és Jobb Ádám átlagos kitűnő, két növendék jeles, öt növendék jó és négy növendék átlagosan elégséges oklevelet nyert. — Itt említjük meg, hogy a dévai főreáliskolai érettségi vizsgálaton jelesen érett hat növendék névsora a következő: Blum Frida, Gaál István, Józsa György, Kálmán Zsófia, László Margit és Tolnay Géza.

— Az orvosok új díjszabása Nagyszébenben. A természettudományi egyesület orvosi osztálya 1919. évi június hó 18-án tartott közgyűlése a nagyszébeni orvosok díjazásait következőképp állapította meg: 1. Egy rendelésért az orvos rendelőjében legalább 10 K, egy beteglátogatásért legalább 20 K, egy éjjeli látogatásért legalább 40 K fizetendő. Ha egy megbetegedésnél több mint tíz látogatás válik szükségessé, úgy a következő látogatásoknál megfelelő kedvezmény engedélyezhető, legfeljebb 10 K-ig egy látogatásért. Ha egy látogatásnál egyszerre több beteg vizsgálódik meg, úgy minden következő vizsgálatért legalább 10 K fizetendő. 2. Egy konziliumért úgy a konziliáriusnak, mint a rendelő orvosnak 40 K fizetendő. Ha a konzilium a rendelő orvos kívánságára tartatik meg, úgy a rendelő orvosnak csak az egyszeri beteglátogatási díj jár. 3. Bizonyítványok az orvos rendelőjében kiállítva 20 K-tól felfelé. 4. Himnlőltetésért az orvos rendelőjében legalább 20 K fizetendő. 5. Bizonyítványok biztosító társaságok részére, vizeletvizsgálattal 60 K, vizeletvizsgálat nélkül 45 K. Ha a biztosítandó a vizsgálatot saját lakásán óhajtja, úgy még a beteglátogatási díj is fizetendő. 6. Az évi díjazás a házi orvos részére ezentúl fejenként legalább 100 K legyen, de nem kevesebb mint 400 K. Régi szerződéseknél az évi díjazás a családtagok számára való te-

kintet nélkül állapítható meg, de legalább 400 K-t tegyen ki. 7. A környékre való utazásoknál minden megtett kilométerért legalább 5 K fizetendő, a legkisebb díj ezeknél 40 K még akkor is, ha az út 8 kilométernél rövidebb. 8. A kémikus, mikroszkopikus, bakteriologikus és más speciálisztikus vizsgálatok fentjelölt díjazásokban nem foglaltatnak bent. 9. Biztosító társaságok csak ez uton értesítetnek a díjazások változásáról. Ezek az új díjazások 1919. évi július 1-én léptek életbe.

— **Betöréses-lopás.** Mult hó 29-én éjjel Lázár Albert helybeli mészáros-mester mészárszékébe eddig ismeretlen tettesek betörték s onnan mintegy 45 kiló szalonnát, 12 kg. sertés- és 10 kg. bárányhúst elloptak. A károsult megtette feljelentését a rendőrségen, amely erélyesen nyomozza a tolvajokat. Érdekes, hogy a mészárszék — amely régebben hatósági mészárszék volt — közvetlen a városháza előtti téren, vagyis eléggé forgalmas helyen van, ami azonban a betörő urakat egy cseppet sem hozta zavarba.

— **Figyelmeztetjük a közönséget,** hogy a postautalványok feladásánál csakis a román kormány által lebélyegzett bankjegyeket fogadják el, tehát sem másfajta bélyegzővel ellátott, sem pedig le nem bélyegzett pénzt a postahivatal fel nem vesz.

— **A szászvárosi pénzügyőrök bravurja vagy a hirhedt hunyadmegyei betörő elfogatása.** Nagy szenzációt keltett városunkban a perkási illetőségű Simu Nikulae (Pacitu) többszörös betöréses-lopás büntette miatt elítélt és a kolozsvári fegyházból megszökött egyén elfogatása. Simut a magyar kormány alatt jutalom ellenében körözték. A héten a szászvárosi pénzügyőri szakasz szolgálatában lévő Papp Ferenc fővigyázónak tudomására jutott, hogy az illető városunkban tartózkodik, utána kezdett nyomozni s a keze között lévő fénykép után sikerült egy pénzügyőri alszakasz segítségével őt elfogni és a csendőrségnek átadni.

— **Ezerötszáz waggon cukor Erdélynek** Bontescu román földmivelésügyi miniszter szerda délután fogadta a sajtó képviselőit, a kikkel közölte, hogy a Consilul Dirigent 1500 waggon cukrot vásárolt Erdély részére, mely az eddiginél magasabb áron július hó elején jön forgalomba.

— **Kína az ópium ellen.** A „Romania“ írja: Kína a haladás útjára tért. A köztársasági kormány-forma bevezetésével az őslambda az európai civilizáció is utat talált a maga számára. Kormányférfiai most új meglepetést kiszitettek a világ számára. Az ópiumszívás megszüntetésére külön kemencéket állítottak fel mindenfelé, melyekben már eddig is nagy mennyiségű mérget égettek el. A sanghaji kemencében például 120 millió frank értékű ópiumot égettek el eddig.

— **Bajorországban eltörölték a nemességet.** Hivatalosan jelentik Münchenből, hogy az új bajor alkotmány a nemesség eltörlését rendelte el. Ennek értelmében a bajor alattvalóknak tilos bármilyen külföldi nemességet elfogadniok. (Vestea)

— **Szászvároson közlekedő vonatok.**
Tövisről érk. a 609. sz. d. u. 1 óra 29 pkor.
„ „ a 611. sz. este 8 „ 51 „
Bukarestről érk. a 601/a. sz. gyv. reg. 2 ó. 30 p.
Aradról érk. a 610. sz. d. u. 2 óra 07 pkor.
„ „ a 608. sz. éjjel 12 „ 01 „
Párisból érk. a 606. sz. gyv. reg. 5 óra 37 pkor.
A 601/a. és 606. sz. gyorsvonat Bukarest—Páris között közlekedik, a gyorsvonat I-ső osztályára megváltott jeggyel bárki utazhatik. A Tövisről érkező 611. sz. vonat egyelőre mindennap 3 órával később indítatik.

— **Kérelem.** Tisztelettel kérjük t. munkatársainkat és tudósítóinkat, hogy kéziratokat, közleményeiket úgy adják postára, hogy azok legkésőbb péntek délre itt legyenek, mivel technikai akadályok miatt a később érkező kéziratok ugyanazon héten már le nem közölhetők.

Az ember beleszól:

— Odajárok én kéröm körömködni.
— Körömködni?
— Igen, kéröm — magyarázza az asszony — odajár dologra. Hogy amit a tíz körmivel keresni bír ránk . . .

Ugy, ugy. Az ám. Ez így van. Másfelé kell odajárni és szigoruan kell körömködni, hogy kenyér jusson a kis családnak.

— Hanem — folytatja egyszerű élete ezen nagy eseményének az elbeszélését az asszony — a szomszédok javasoltak orvosságokat. Cöveket vertünk a lukba. Nem használt, mert kidurta a pocok. Akkor azt mondták, hogy tegyünk a luk elébe tányérba pálinkát. Tetűnk. De kérem, úgy megitta, mint az ember. Azután paprikás pálinkás kenyeret adtunk nekik, azt is megették, de még jobban cincogtak tőle, mintha lakodalomba volnának. Akkor azt mondták, hogy spongyát kell ki-sütni faggyuban, ha azt megeszi, fölfordul. De nem fordultak föl. Hanem még jobban elhatalmasodott. Éjszaka, mikor aludtam, meg-rágtá a hajamat. Az ember ünneplő kalapját leverte a szegről, aztán odavitte a luk elébe.

Megint elszótalanodik egy darabig s húz-gálja a kendője csücskét.

— Utóljára már azt mondtam az uramnak: adjuk el a házat, mert itten már úgy sincsen más szabadulás. De nem engedte. Nem engedte. Megint csak elment körömködni, én meg otthon a pocokkal.

A további vallomás most egy kicsit szégyenlős, tekintettel arra, hogy az asszony már nem egészen fiatal.

— Van egy kis lányunk — folytatja húzódozva, a padlót nézve — még nem karon-ülő, hanem csak bölcsőbeli. Szép kis lány, jó kis lány, csöndes. Ugy el van a bölcsőben, mintha nem is volna. Hát egyszer sir, meg jajgat. Nézem, hát egészen márványos a félpofája. Ráfok vannak rajta. Felkapom, hát akkor ugrik ki alula a pocok! Én uram teremtem, hát már mit csináljak. Még megeszi a kislányt, ha nem vagyok otthon. Mert a két nagyobbik is már odavan dologba.

Hát éppen akkor hazaért a vizről az uram. Előbb bentjárt a faluban a borbélynál, borotválkozni. A borbély is tudott már a pocokról. Az azt javasolta, hogy petlóreumos ruhát kell a lukba dugni. De ha nem használnál így nyersen, akkor meg kell gyujtani.

Azt mondta neki az uram:
— Nem használ ott már semmi.
Azt mondta a borbély:
— Ha az sem használ, akkor keverjenek össze paprikát meg kémet.

A bíró kérdezi:
— Paprikát meg még micsodát?
— Kémet?
— Hát mi az?
— Hát az a kém. Az a kémgyertya. Hát azt összekevertük paprikával. Bele tömködtük a lukba, aztán meggyujtottuk. Hát kérem szépen, el is mentek a pocok, de a házfal meg kigyulladt.

Sóhajt megint az asszony:
— Hát így történt kéröm, a mi történt. Nem én voltam az oka a gyujtogatásnak, ha-

nem a pocok. Hát ne büntessenek már meg érte, az Isten áldja meg, hiszen elég volt már a szenvedés a pocokkal.

Hát hiszen nem is. Azaz hogy igen. Azt ki kell mondani, hogy itt gondatlanságból tűzvész okoztatott, mert majd leégett a másik ember háza is. Ezért büntetés jár, azt ki is mondja a bíró száz koronában, de mindjárt el is engedi.

A színész, akinek az a mestersége, hogy a hangjában hordja a szívét, nem tudta volna jobban kimondani azt a pár szavat, mint a hogy az ember mondta:

— Hát elmehetünk?
És az asszony is mondja, szinte nem hí-vén a fülének:

— Hát elmehetünk?
Mondja a bíró:
— El.

A hosszú ember előlép és nyújtja a kezét a bírónak:

— Hát akkor az Isten áldja meg magát. Az asszony is nyújtja a kezét:
— Az Isten áldja meg, kéröm szépen. Mennek kifelé a szobából boldogan. A bíró utánuk szól:

— Csak aztán ne ismétlődjön az eset.

Az ember mentében megáll, félformán visszafordul, úgy mondja:

— Nem, az már nem, mert evvel is okosabbak vagyunk. Nem lesz többet ilyen vijolencia. . . Hacsak — tette hozzá, elgondolkozva birizgálván az állát — hacsak a pocok vissza nem gyűn. . .

Eladó egy 3 kerekű ülő gyermekkosci
Romoszhelyi-utca 16. sz. alatt. 293 2-

Különféle butorok, konyhafelsze-
relések, házilag szőtt függönyök és
szőnyegek eladók Hegy-utca 20.
szám alatt. 2 1-2

9 szekér jó széna eladó. Meg-
tekinthető a perkászi 110. sz. őrház-
nál (Sánta Lajosnál.) 4 1-2

Árverezés: Szoba-butorok, konyha-
edények és kemény tűzifa folyó hó
12-én reggel 8 órakor Kasztói-utca
10. sz. alatt. Nagy Józsefné. 5

Egyesült Mozgók

Szászvároson, a „Transsylvania” szálló nagytermében

E heti műsor:

APÁMÉRT.

Dráma 3 felvonásban.

Szív próba.

Színmű 4 felvonásban.

Főszereplő: **Henny Porten.**

Helyárak: Páholy (5 személy részére) 15 K,
I-ső hely 3 K, karzat (álló) 2 K,
földszint II-ik hely 1 K.

**A belépti-jegyek rendes áraihoz a város
részére befizetendő jegyadó számítatik.**

Előadások kezdete mindenkor este 8 órakor.

Szíves pártfogást kér teljes tisztelettel
A vállalat.

Egy közép-termetű férfinak való **öltöny**,
mely viselve egyáltalán nem volt,
eladó. Cim a könyvkereskedésben. 3

Egy pincér-tanonc Treuer Sán-
dor szászvárosi kávéházába fölvetetik.
291 3-3

**Elsőrendű saját termésű gyoroki
fehér és vörös borom** eladó.
Demeter Kornél gyógyszerész Szász-
város, Főtér. 279 5-5

A szászvárosi ref. Kún-kollegium konviktusa ré-
szére nagyobb kiírózásban gyakorlott
szakácsnőt keres. — Ajánlatok a
feltételek megjelölésével legkésőbb
július hó 15-ig a kollegium igazga-
tóságához küldendők be. 294 2-2

Elsőminőségű
gépkenőolajok
és **hengerolajok**
kaphatók az
Erdélyi Egyesült Kereskedelmi Rt.
DÉVÁN. 1 1-3

PÁRTOLJUK A HELYI IPART!

Kovács József uri és női cipész Sörház-utca 4. sz.	Weisz József kádár-mester Ország-ut 27. (Orbonás-féle ház)	Gauger Frigyes kovács- és kerékgyártómester Kovács-utca 3. szám.
Kiadó.	Elvállal e szakmába vágó mindennemű munkákat jutányos árak mellett!	Ajben Antal lábbeli-készítő Országut, (Simonfi-féle ház)

Eladó könyvkötészeti gépek:
1 papírvágó, 1 lemezvágó, 1 ara-
nyozó, 1 fűző, 1 simító, 1 préselő,
összesen 6 db., valamint többféle
betűk és mintázatok. Cim: **Ilies**,
könyvkötő Szászváros. 292 2-3

Eladó Kudzsiron, a vasutállomás tö-
szomszédságában egy hat szoba, für-
dőszoba s mellékhelyiségekkel bíró
ház. Érdeklődők forduljanak Tajthy
Zoltán állomásfőnökhöz Kudzsiron.
288 3-3

China-vasbor.

Elsőrangú minőségű vérképző
gyógybor, vérszegények, lábba-
dozók, sápkóros gyermekek
részére kiváló erősítő szer.
Ára: kis üveg 10 korona, nagy
üveg 22 korona. o-o Kapható:
DEMETER KORNÉL gyógyszerésznél
Szászvároson. 280 5-12

Szokott Ön hirdetni?

Reklám!

E nélkül nincs
üzleti élet! oo

Aki ingatlant vagy bármit
vesz, elad, bérel, bérbead,
vagy vállalkozik, munkát,
vagy munkásokat keres,
az hirdessen a

Reklám!

Ma már a jó bor-
nak is cégér kell!

Többszöri, állandó
hirdetéseknél
nagy kedvezmény!

Szászváros és Vidéké-ben

Többszöri, állandó
hirdetéseknél
nagy kedvezmény!